

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

منية المرید

داستان موسی و خضر ۳

جلسه ۱۰۰

بندانی نیشابوری

نکاتی پیرامون آیه شریفه: انک لن تستطیع معی صبرا

چهارم: مؤکد آوردن کلام را بجملة اسمیه و ان و نفی به لن و مؤکدات دیگر کمال زبونی و ضعف موسی علیه السلام را اعلام میدارد. (نظر شهید ثانی است)

پنجم: اشاره است به اینکه با این که گمان می کنی صابر هستی ولی حضرت خضر صبر با او بودن را نفی کرده است، یعنی با من بودن صبری دیگر می خواهد که توی موسی نداری.

ششم: در این آیه تنبیه است بر بزرگی و جلالت و تفخیم شأن دانش و همانا این موضوع نیازمند به صبر عظیمی است که از توانائی بشر بیرون است، زیرا شبهة نیست که موسی کلیم الله و پیمبر او، نسبت بدیگران از نظر رتبه و صبر و کمال برتر و بخوبی میتواند سلسله دانش را تحمل کند.

هفتم: تنبیه دیگر است حاکی از آنکه شایسته نیست بذل دانش نماید جز برای کسی که صاحب صبر قوی و رأی صحیح و نفس مستقیم است، زیرا علم نوریست از جانب خدا و شایسته نیست در هر محلی ودیعه نهد، و هر کس را بخواهد ببخشد. بلکه پیش از تعلیم در ممارست و آزمایش و قابلیت او بهر تربیتی که باشد بکوشد.

هشتم: آگهی است از اینکه دانش باطنی، بلندمرتبه تر از دانش ظاهریست و احتیاجش بقوت قلب و صبر و شکیبائی بیشتر است، از این رو موسی علیه السلام بر حسب فراخور حال خود بدانش ظاهری احاطه داشت و بر اثر نیروی خدادادی از او نگهداری میکرد متأسفانه با چنین قدرتی که خدای متعال در نهاد او قرار داده بود خضر

علیه السلام او را تخویف فرموده و از تحمل دانش باطنی که تنها علت او ناشکیبائی وی بود تحذیر و او را ناتوان بشمار آورد.

نکته:

تحمل علوم باطنی رنج ها و سختی هایی دارد که هر کس نمی تواند از پس آن برآید.